

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Žalovaná: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Předběžná otázka

Je třeba článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾ vykládat tak, že řízení, jejichž předmětem je uplatňování nároků Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (BUAK) na příplatky proti zaměstnavatelům z důvodu vyslání zaměstnanců bez obvyklého pracoviště v Rakousku k výkonu práce nebo v rámci přenechání pracovníků do Rakouska nebo proti zaměstnavatelům se sídlem mimo Rakousko z důvodu zaměstnávání zaměstnanců s obvyklým pracovištěm v Rakousku, jsou „občanskými a obchodními věcmi“, ve kterých se citované nařízení použije, i když se nároky BUAK na příplatky sice vztahují na soukromoprávní pracovní poměry a slouží k pokrytí soukromoprávních, z pracovních poměrů se zaměstnavateli vycházejících nároků zaměstnanců na dovolenou a náhradu mzdy za dobu dovolené, avšak

- jak výše nároků zaměstnanců na náhradu mzdy za dobu dovolené vůči BUAK, tak i výše nároků BUAK na příplatky vůči zaměstnavatelům není stanovena smlouvou ani kolektivní smlouvou, ale vyhláškou spolkového ministra,
- příplatky, které jsou zaměstnavatelé povinni zaplatit BUAK, slouží vedle úhrady nákladů na náhradu mzdy za dobu dovolené vyplácené zaměstnancům i na úhradu administrativních nákladů BUAK a
- BUAK má v souvislosti s vymáháním a uplatňováním svých nároků na takové příplatky ze zákona rozsáhlejší pravomoci než soukromá osoba, když
  - zaměstnavatelé jsou povinni pod sankcí peněžité pokuty podávat případová, jakož i měsíčně se opakující běžná hlášení na BUAK s použitím způsobů komunikace zřízených ze strany BUAK, poskytnout součinnost a strpět kontrolní opatření BUAK, umožnit nahlédnout do mzdových, obchodních a jiných podkladů a poskytovat informace BUAK a
  - BUAK má v případě porušení ohlašovacích povinností ze strany zaměstnavatelů právo vypočíst příplatky dlužné zaměstnavateli na základě vlastního šetření, přičemž v tomto případě existuje nárok BUAK na příplatky nezávisle na skutečných poměrech vyslání resp. zaměstnání ve výši vypočtené BUAK?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 4. října 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. H.

(Věc C-582/17)

(2017/C 424/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Odpůrkyně: H.

Předběžná otázka

Musí být nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států ⁽¹⁾ vykládáno v tom smyslu, že pouze první členský stát, v němž byla podána žádost o mezinárodní ochranu, je pověřen určit příslušný členský stát, v důsledku čehož může cizinec pouze v tomto členském státě podle článku 27 dublinského nařízení postupovat právní cestou proti nesprávnému použití kritérií pro určení příslušnosti stanovených v kapitole III, včetně článku 9?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 3, dále jen „dublinské nařízení“.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 4. října 2017 –
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. R.**

(Věc C-583/17)

(2017/C 424/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Odpůrkyně: R.

Předběžné otázky

- 1) Musí být nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států ⁽¹⁾ vykládáno v tom smyslu, že pouze první členský stát, v němž byla podána žádost o mezinárodní ochranu, je pověřen určit příslušný členský stát, v důsledku čehož může cizinec pouze v tomto členském státě podle článku 27 dublinského nařízení postupovat právní cestou proti nesprávnému použití kritérií pro určení příslušnosti stanovených v kapitole III, včetně článku 9?
- 2) V jakém rozsahu je pro odpověď první otázky relevantní, že v prvním členském státě, v němž byla podána první žádost o mezinárodní ochranu, již bylo přijato rozhodnutí o této žádosti nebo cizinec vzal žádost předčasně zpět?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 31; dále jen „dublinské nařízení“.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 12. října 2017 –
Skatteministeriet v. Baby Dan A/S**

(Věc C-592/17)

(2017/C 424/37)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: Baby Dan A/S